

III konwencja muzyki polskiej

panel dyskusyjny:

Muzyczne białe plamy, czyli jak badać muzykę polską?

moderator:

Beata Bolesławska-Lewandowska, Związek Kompozytorów Polskich, Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk

paneliści:

- Ryszard Daniel Golianek, Instytut Muzykologii Uniwersytetu Adama Mickiewicza, Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi,
- Iwona Lindstedt, Instytut Muzykologii Uniwersytetu Warszawskiego,
- Danuta Popinigis, Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku,
- Małgorzata Woźna-Stankiewicz, Instytut Muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego

Tezy do dyskusji:

- badania nad muzyką polską – czy należy je stymulować? Jak zachęcać do ich podejmowania – czy powinna to być domena doświadczonych badaczy, czy warto podjąć starania o to, aby badania te realizowane były w ramach prac magisterskich i doktorskich?

- czy i na ile badaniom nad muzyką polską służą programy badawcze NCN i NPRH, a także IMIT/MKiDN (Muzyczne białe plamy, Lutosławski, Kolberg, Nowowiejski)? Czy istnieje potrzeba stworzenia dodatkowych programów – może związanych z uruchomieniem badań kompleksowych oraz serii wydawniczych? Ważna rola studiów w zakresie edytorstwa muzycznego czy kursów w tym zakresie (ostatnio na UJ) – brak specjalistów, którzy mogliby podjąć się działań edytorskich;

- badania nad muzyką polską w pracy ze studentami – jak zainteresować i włączać studentów/doktorantów w prace badawcze nad rodzimą kulturą muzyczną? Jak wygląda podejmowanie tej tematyki w programach studiów – czy przekłada się to na podejmowanie problematyki związanej z muzyką polską w pracach licencjackich, magisterskich i doktorskich? Na ile uwzględniona jest tutaj także kultura pop/rock/film?

- wymiana doświadczeń oraz prezentacja wyników badań w ramach konferencji muzykologicznych – czy jest istotne organizowanie konferencji poświęconych wybranym problemom muzyki polskiej (np. kompozytorzy emigracyjni, Szymanowski, Nowowiejski, język muzyczny kompozytorów współczesnych, etc.), także międzynarodowych? Czy nie warto przywrócić tradycji publikowania zbiorczych ksiąg pokonferencyjnych, stanowiących kompendium wiedzy na dany temat (zarzuconych ze względu na problem parametryzacji i oceny dorobku naukowego!)? Tu także kwestia niskiego punktowania edycji utworów muzycznych i w związku z tym nikłego zainteresowania badaczy tym zakresem działalności;

- jak wygląda kwestia upowszechniania wyników badań – dostępność nowości wydawniczych (oraz informacji o nich), czasopisma punktowane i niepunktowane, portale internetowe. Także pisma publicystyczne – „Ruch Muzyczny”, „Glissando”, „Presto”, „Twoja Muza”, etc. – na ile mogą i powinny służyć do popularyzacji badań nad muzyką polską?

- rola muzykologów/teoretyków muzyki w upowszechnianiu wyników własnych badań poprzez działania praktyczne – nawiązywanie kontaktów z wykonawcami, inicjowanie koncertów, wydań płytowych, etc. Konieczność promocji odkrywanego i wydawanego repertuaru muzyki (koncerty, nagrania) a kwestia polityki kulturalnej państwa (finansowanie działań artystycznych, które mają element patriotyczno-narodowy w pierwszym planie, a nieuwzględnianie wartości artystycznej – rola ekspertów).

- jakie obszary badawcze związane z muzyką polską są wciąż zaniedbane, wymagają największej uwagi – próba określenia dalszych działań i rekomendacji w zakresie badań nad muzyką polską.